

Η ζωή είναι ...

Με αφορμή τις γιορτινές ημέρες που πλησιάζουν και για τους περισσότερους αποτελούν ημέρες αγάπης είναι μία καλή ευκαιρία να μιλήσουμε για τις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων ή και γενικότερα για τη ζωή.

Η αλήθεια είναι ότι αρκετές φορές στη ζωή μας συναντάμε διαφόρων ειδών ανθρώπους... Ανθρώπους που είτε μένουν στη ζωή μας είτε φεύγουν... Ανεξάρτητα από το χρονικό διάστημα που επιλέγουν να μείνουν ή από την κατάσταση που βιώνουμε μαζί με αυτό το άτομο, σημασία έχει ότι πάντα κάτι αφήνουν... Αυτό το “κάτι”, που αφήνουν, μπορεί να είναι άλλοτε γλυκό και άλλοτε πικρό. Αναμνήσεις που κανένας δεν θα ήθελε να σβηστούν από την μνήμη του ή και το ακριβώς αντίθετο. Δεν ξέρεις ποτέ, αν θα σου αφήσουν άδεια την τσέπη της ψυχής σου ή αν θα στη γεμίσουν με ένα σωρό πράγματα που περισσότερο θα την βαρύνουν παρά θα την ωφελήσουν.

Και κάπως έτσι διακρίνουμε τις σχέσεις μας και τις χωρίζουμε σε κατηγορίες ανάλογα με τα δικά μας κριτήρια. Υπάρχουν λοιπόν, εκτός των άλλων, και σχέσεις τοξικές και υποκριτικές... Υπάρχουν. Ας το αποδεχτούμε. Απλά δεν πρέπει να τις αφήνουμε να μας μπερδεύουν το μυαλό και να δηλητηριάζουν την ψυχή μας. Γιατί οι ανθρώπινες σχέσεις είναι ένα σχολείο που δεν το τελειώνεις ποτέ. Και γιατί *«Η ζωή είναι ωραία! Φτάνει να μην την πάρεις ποτέ στα σοβαρά. Τρελή αυτή; Δυο φορές τρελή εσύ! Μόνο έτσι βγαίνει...»* (Η ζωή είναι ωραία..., Αλκυόνη Παπαδάκη)

Σοφία Σταμάκου, Β5